

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Hidas János ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Illés Mária ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és járulékai iránt a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság előtt 8.P.20.143/2007. számon megindult és a Győri Ítéltő tábla Pf.I.20.376/2007/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 30. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság részben helyt adva a felperes keresetének megállapította, hogy az alperesek megsértették a felperes jó hírnevét a .. Televízió .. Krónika című műsorában 2006. május 15-én közreadott Közleményüknek azon kitételével, amely szerint a felperesnek a .. Kórház és Rendelőintézet alagsorában végzett szigetelési munkáról tartott sajtótájékoztatóján előadottakat zavarkeltésnek minősítették, a felperes orvoshoz méltatlan magatartást tanúsított és cselekménye, mint önkormányzati képviselőnek a közintézmények fenntartása tekintetében az elvárható felelőssége teljes hiányát bizonyítja. Kötelezte az alpereseket, a .. Városi Televízióban 30 napon belül e tények közzétételével adjanak elégtételt és a felperestől kérjenek elnézést. Ezt meghaladóan a felperes keresetét, illetve az alperesek viszontkeresetét elutasította.

A Győri Ítéltábla az alperesek fellebbezése eredményeként, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét teljeskörűen elutasította. A felperest 42.000 forint kereseti és 55.000 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére, míg az alpereseket személyenként 45.000 - 45.000 forint viszontkereseti és fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte. A jogerős ítélet úgy rendelkezett, hogy a peres felek első- és másodfokú eljárási költségeiket maguk viselik.

A megállapítható tényállás szerint a felperes, mint önkormányzati képviselő 2006. május 11-én ..-ban sajtótájékoztatót tartott, amelyben a szakrendelő alagsorának szigetelésével kapcsolatban elmarasztalóan nyilatkozott, egyebek mellett állítva, hogy az alagsor szigetelése nem megoldott, az változatlanul vizesedik, nem felel meg a higiéniai követelményeknek, mert pl. elhullott, puffadt állati tetemek (patkány, macska) úszkálnak éveken keresztül az egészségügyi intézmény pincéjében, termelve a bűzt, a baktériumokat, a mikroorganizmusokat. Bírálta a város vezetését, hogy e problémát nem oldotta meg.

Az I.r. alperes a felperes sajtótájékoztatóján érintett kórház igazgatója, míg a II.r. alperes a kórház gazdasági igazgatója. Az alperesek a .. Televízióhoz eljuttatott közleményükben előadták, hogy a felperes a sajtótájékoztatón valótlan adatokat tett közzé. Mint üzemeltetők felháborodtak az állításain. Előadták, hogy a vizesedést megszüntették, a munkák garanciális ideje még nem járt le, és arról, hogy a felperes által feltárt állapotok nem állnak fenn, a felperes is meggyőződhetett volna. Mindezek után közölték: „Mélységesen elítéljük .. zavarkeltését, mely a betegek részéről a rendelőintézetünk felé megnyilvánuló bizalom vesztésével járhat, így sérti intézményünk hitelét. E hitelrontást nem csak orvoshoz méltatlan magatartásnak tartjuk, de mint önkormányzati képviselő, a közintézmények fenntartása iránt elvárható felelősség teljes hiányának is”.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alpereseknek az a nyilatkozata, hogy a felperes sajtótájékoztatója zavarkeltésnek, illetve orvoshoz méltatlan magatartásnak minősült és a tőle elvárható felelősség teljes hiányát bizonyítja, a Ptk. 78. § (2) bekezdés alapján, mint valótlan sértő tényállítások, sértették a felperes jóhírnevét. Ezért a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértést megállapította és a c) pont szerint kötelezte az alpereseket megfelelő nyilvánosság biztosításával elégtétel adására.

Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a jogerős ítélet az alperesek tevékenységét úgy értékelte, hogy az alperesek kifogásolt kijelentései csak a felperes magatartását minősítették, illetve e

magatartás lehetséges következményeit prognosztizálták. Az alperesek tehát a kifogásolt kitételekkel nem tényt közöltek, hanem véleményt, bírálatot, értékítéletet fogalmaztak meg. Ez a véleménynyilvánítás a jóhírnevet nem sérti és egyéb személyhez fűződő jogot is csak akkor sértene, ha kifejezésmódjában lenne indokolatlanul bántó, lealázó. Valamennyi fél nyilatkozatát közszereplőként tette meg, így a felperes a tevékenységét negatív módon értékelő véleményt és kritikát el kell viselje, még akkor is, ha az az adott esetben túlzó, felfokozott érzelmeket tükröző véleménynyilvánításnak minősül (BH 2004/104.). Összességében tehát a jogerős ítélet megállapítása szerint az alperesek véleménynyilvánítása a közszereplőktől elvárt tűréshatást nem haladja meg, az valótlan tényállítást nem tartalmazott, ezért nem sértette a felperes jóhírnevét.

A jogerős ítélet a Pp. 81. § (1) bekezdése, 82. § (2) bekezdése, továbbá a Pp. 51. § b) pontja alapján rendelkezett a le nem rótt eljárási illetékek és perköltségek viseléséről.

A jogerős ítélet ellen a felperes, jogi képviselője útján nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak megváltoztatását és a keresetnek megfelelően a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítását, az alperesek elégtétel adására kötelezését és az alperesek perköltségben marasztalását. A felperes álláspontja szerint a jogerős ítélet az elsőfokú bíróság helyes álláspontjával szemben tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek kijelentései nem tényállításnak, hanem véleménynek minősültek, az alperesek ugyanis nem saját véleményüket közölték, hanem tényeket adtak elő. Az, hogy a felperes tevékenysége zavarkeltésnek minősül, a szövegben előforduló „valótlanul állítja”, illetve „hamis tényekkel, hamis látszatot keltve” megfogalmazás mellett a felperes tevékenységét, nyilatkozatát konkrétan minősíti. Függetlenül a felperes közszereplői minőségétől, valótlan, sértő tények állítása esetén személyhez fűződő joga védelme érdekében fellephet.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot a Pp. 275. § (2) bekezdés alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül.

A jogerős ítélet a megállapítható tényállás alapján érdemben helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek a felperes által kifogásolt kitételeikkel nem a felperes személyére vonatkozó, azt sértő, valótlan tényeket állítottak, ezért a Ptk. 78. § (2) bekezdés alapján a jóhírnév megsértését terhükre megállapítani nem lehetett. Nem minősül ugyanis tényállításnak az,

hogy az alperesek a felperes cselekedetét (sajótájékoztatón a kórház helyzetének ismertetése) zavarkeltésnek, illetve orvoshoz méltatlan magatartásnak minősítették. Önmagában az, hogy az alperesek a felperesi cselekedet értékeléseként közölték álláspontjukat, igazolja, hogy a közöltek nem tényállításnak, hanem kizárólag véleménynyilvánításnak, illetve bírálatnak minősültek. Ugyanígy a felperestől, mint közszereplőtől elvárható felelősség teljes hiányára utaló kijelentés is egyértelműen a felperes cselekedetével kapcsolatos értékítéletet fejez ki. Helyes tehát a jogerős ítélet megállapítása, amely szerint tényállítás hiányában a jóhírnév megsértése nem valósult meg.

A felperesnek a kivitelezési munkákat elmarasztaló sajótájékoztatójára az alperesek, mint az intézmény vezetői reagáltak és fejtették ki az intézmény védelme érdekében véleményüket. E vélemény kifejezőmódjában nem volt indokolatlanul bántó, sértő, lealacsonyító, ezért a Ptk. 76. § alapján a becsület megsértésének megállapítását sem alapozza meg, függetlenül attól, hogy a felperes cselekedetét helyesen minősítették-e.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta és a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM. r. 13. § (2) bekezdés alapján kötelezte a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére. Az alpereseknek áthárítható felülvizsgálati eljárási költsége nem merült fel.

Budapest, 2008. december 17.

Dr. Völgyesi Lászlóné sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros Mátyás sk.
előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. bíró

A kiadmány hitelül:

Vné

tisztviselő